

Arrest

nr. 302 530 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROBERT
Sint-Quentinstraat 3 / 3
1000 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN EDOM *loco* advocaat P. ROBERT en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Liberiaanse nationaliteit te bezitten.

Op 13 november 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker werd niet gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen omdat dit wegens zijn mentale gezondheidsproblemen niet mogelijk zou zijn geweest.

Op 27 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Liberiaanse nationaliteit te beschikken, geboren te zijn op 22 mei 1983 te Monrovia, Liberia. U verklaart dat u behoort tot Malinké etnie en moslim bent.

U ging naar school en u behaalde een diploma 'Marketing, business management, geschiedenis en engineering' op de universiteit van Liberia in Monrovia.

U geeft aan dat u drie broers en drie zussen heeft. U weet echter niet waar ze wonen en u geeft te kennen dat u niet graag over hen praat.

U verklaart dat u bent gescheiden. U was getrouwd met K.N.. U huwde ergens in 2007-2008 te Monrovia.

U kent de geboortedatum of - plaats niet van uw voormalige vrouw, K.N.. Ze zou eveneens over de Liberiaanse nationaliteit beschikken, van Malinké afkomst en moslim zijn.

U verklaart dat u twee dochters heeft; K.D. en K.A., beiden geboren in Monrovia. U kan zich hun geboortedatum niet herinneren. U bent ook niet op de hoogte van hun woonplaats.

U geeft aan dat u in 2015 op weg was naar uw werk met uw chauffeur. Jullie hadden niet gemerkt dat de straat waar u werkte geblokkeerd werd en dat er een demonstratie aan de gang was. De auto reed in op de demonstranten en veroorzaakte een ongeluk. U werd door demonstranten uit de auto gesleurd. Deze mensen maakten deel uit van de community en een deel van hen werkte bij u in het bedrijf. Deze mensen herkenden u en wisten dat u opkwam voor LGBTQ rechten. Ze namen u mee naar een plek waarvan u niet weet waar deze is. U werd er gemarteld en fysiek aangevallen.

U weet niet hoelang u werd vastgehouden maar u veronderstelt dat het een lange tijd was. U werd vervolgens wakker in een ziekenhuis omdat u verwondingen had opgelopen. Daarna werd u overgebracht naar een psychiatrische instelling. U werd ontslagen uit de instelling maar u werd vervolgens opnieuw opgenomen. U heeft daarop iemand omgekocht om uit de instelling te ontsnappen. U huurde vervolgens een bewaker in zodat u thuis verder kon revalideren. U wilde terug aan het werk en kreeg niet veel later een aanbod om in Zwitserland een missie te doen. Daarop startte u uw reis.

U verklaart dat uw familie u niet meer wilde zien omdat ze zich schaamde omwille van uw seksuele oriëntatie. U geeft verder aan dat u uw eerste publieke speech over LGBTQ in 2013 deed en dat u sindsdien niet meer veilig was. U geeft aan dat u, toen u een interview ging afleggen bij een radiostation over LGBTQ, dat het gebouw in brand werd gestoken en dat u langs achter kon ontsnappen. De politie werd hierop opgebeld maar deze kwam niet opdagen. U geeft aan dat uw familie en de maatschappij u niet accepteerden.

Uit het door u voorgelegde Liberiaans "service passport" blijkt dat u op 6 mei 2018 naar Ivoorkust ging. U verklaart dat u er uw Schengenvisum aanvraag. Op 16 mei 2018 keerde u terug naar Liberia om van daaruit, met uw paspoort en Schengenvisum naar Zwitserland te reizen. Uit de stempels in uw paspoort blijkt dat u op 23 mei 2018 via Nederland naar Zwitserland reisde. U ging naar Zwitserland om er te werken. U bleef er enkele dagen en u zou vervolgens terug naar Liberia reizen. Alvorens terug te reizen, ging u naar Parijs en Brussel. In Brussel ging u uw nicht bezoeken. U verklaart dat, toen u in Brussel was, er iets met u misging waardoor u in het ziekenhuis belandde.

Op 13 november 2019 dient u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde instantie. Op 29 januari 2020 werd u door de Dienst Vreemdelingen zaken gehoord. Er werden 'bijzondere procedure noden' vastgesteld; u zou leiden aan zware psychologische problemen (PTSS en psychotisch syndroom) en u zou wandelen met krukken. Bijkomend wordt er opgemerkt dat het interview bij voorkeur schriftelijk en op een traag tempo zou gebeuren zoals werd gesuggereerd door uw raadsman (cfr administratief dossier). Het medisch document van Brugmann hospitaal wordt toegevoegd aan uw dossier.

*Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten neer; uw **origineel Liberiaans "service passport"** met nr (...) geldig van 26 april 2018 tot 26 april 2020 met een Schengen visum met nr 004351334 geldig van 21 mei 2018 tot 20 juni 2018, uitgegeven te Abidjan. Verder legt u een **e-mail** neer, opgemaakt op 28 januari 2020 door uw raadsman, R.P., waaruit blijkt dat u bijzondere procedurele noden heeft. Tevens legt dhr. R. een **brief** neer dd 12 november 2019 waaruit blijkt dat u vier maanden werd gehospitaliseerd in het Brugmann ziekenhuis. In de brief wordt verder gewezen op uw zeer ernstige psychiatrische situatie en op uw specifieke bijzondere noden en wordt het **medisch verslag** van het Brugmann hospitaal toegevoegd dd 2 juli 2019. U legt verder een psychologisch verslag neer van Ulysse opgemaakt op 23 januari 2020 door psychiater dr. H.M. en psycholoog dhr. A.V.; een psychologisch verslag van Ulysse, dd 1 april 2021 opgemaakt door psychiater dr. B. en psychotherapeut dhr. A.V.; een medisch attest waaruit blijkt dat u niet kan deelnemen aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS van 1 oktober 2021 tot 30 november 2021 opgemaakt door dr. B., psychiater Ulysse; een psychologisch verslag van Ulysse, dd 24 januari 2022 opgemaakt door psychiater dr. B. en psychotherapeut A.V.; een psychologisch verslag dd 24 november 2022 van Ulysse, opgemaakt door psychiater dr. B. en psychotherapeut A.V..*

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er **in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen**.

U legt een email voor dd. 28/01/2020, opgemaakt door uw raadsman dhr. R., waarbij uw raadsman aangeeft dat u nood heeft aan bijzondere procedurele noden tijdens uw interview bij de DVZ. Hij geeft aan dat uw psychiater en psycholoog een schriftelijke procedure het best is in kader van uw bijzondere procedurele noden. Uit de informatie in uw administratief dossier blijkt echter dat u op 29/01/2020 aanwezig was in de kantoren van de DVZ en dat u heeft geantwoord op de vragen die u werden gesteld aangaande uw vrees of uw risico bij terugkeer (zie vragenlijst CGVS en verklaring DVZ dd 29/01/2020). Uit uw verklaringen bij de DVZ blijkt dat u inderdaad niet op alle vragen een antwoord kon geven, maar dat u wel in staat was om een zicht te geven op uw vrees bij terugkeer.

Uit de neergelegde documenten i.v.m. uw psychologische toestand, namelijk het medisch attest van het universitair verplegingscentrum Brugmann en de vier psychologische verslagen van Ulysse blijkt immers dat u lijdt aan een **zeer ernstige posttraumatische stressstoornis en dat u moeilijk te been bent**. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen voorzien in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal.

Na uw interview bij de DVZ op 29 januari 2020, waarbij er een medisch attest van het Brugmann ziekenhuis werd toegevoegd alsook het psychologisch verslag van Ulysse dd 23 januari 2020, wachtte het CGVS ruim een jaar alvorens u –via uw psychotherapeut dhr. V.- te contacteren om te peilen naar uw gezondheidstoestand. Hierop werd een psychologisch verslag van Ulysse dd 1 april 2021 overgemaakt waaruit bleek dat u niet in staat zou zijn om een persoonlijk onderhoud te doen. Op 1 september 2021 werd uw psychotherapeut dhr. V. wederom gecontacteerd en communiceerde het CGVS dat er, ondanks de aanbeveling van Ulysse die op een schriftelijke procedure aanstuurde, er toch wordt gekozen om een mondelinge procedure te starten. Het CGVS hield hierbij rekening met de covid situatie en wachtte om u op te roepen tot de covid-maatregelen werden versoepeld om de **stress die covid met zich zou kunnen meebrengen te minimaliseren**. Tevens benadrukte het CGVS dat uw specifieke toestand en de daaruit vloeiende noden in aanmerking zouden worden genomen tijdens een persoonlijk onderhoud. U werd er tevens attent op gemaakt dat u gebruik kan maken van de mogelijkheid om u door een **vertrouwenspersoon** te laten vergezellen, en dat het CGVS – in de mate van het mogelijken zal houden met **suggesties die uw deelname aan het onderhoud kunnen vergemakkelijken/bevorderen**. Tevens zou het persoonlijk onderhoud worden gehouden met **iemand met een specifieke opleiding en ervaring in het horen van kwetsbare personen**. Bij het vastleggen van uw persoonlijk onderhoud werd er uitzonderlijk rekening gehouden met de beschikbaarheid van uw vertrouwenspersoon. U, noch uw vertrouwenspersoon gaven het CGVS ‘suggesties’ of ‘do’s and don’ts’ om de omstandigheden van uw persoonlijk onderhoud aan te passen aan uw noden.

Het persoonlijk onderhoud, gepland op 12 oktober 2021, werd door middel van een medisch attest geannuleerd. Uit het door u overgemaakte attest i.v.m. uw afwezigheid bleek dat u niet kon deelnemen aan een persoonlijk onderhoud van 1 oktober 2021 tot en met 30 november 2021.

Na deze datum werd u, op 6 december 2021 wederom gecontacteerd via uw vertrouwenspersoon om de evolutie van uw medische situatie na te gaan. Deze maakte een psychologisch verslag over, opgemaakt door Ulysse, dd. 24 januari 2022. In het verslag wordt gesuggereerd dat een mondelinge noch een schriftelijke procedure gunstig zou zijn voor uw psychologische situatie.

Om het CGVS in de mogelijkheid te stellen om uw verzoek om internationale bescherming enigszins te onderzoeken, suggereert het CGVS via email dd 8 februari 2022 – via dhr. V., om een schriftelijke procedure te starten. Het CGVS wenst hierover **advies in te winnen bij uw behandelende psycholoog**. Uw behandelende psychiater en psycholoog hebben echter nooit gevolg gegeven aan dit verzoek.

Via dhr. V. werd vervolgens via email dd 24 juni 2022 **gevraagd om u enkele neutrale vragen te stellen, in een voor u veilige, vertrouwde omgeving** zodat het CGVS over bijkomende informatie beschikt om uw verzoek te onderzoeken. Dhr. V. gaf echter via email aan dd 14 juli 2022 dat u na het beantwoorden van deze vragen, uw psychologische situatie ernstig achteruit ging. Hij wenste dan ook niet langer om deze methode toe te passen. Dhr. V. gaf geen antwoord op de gestelde vragen.

Om het CGVS in de mogelijk te stellen om uw verzoek om internationale bescherming te evalueren, werd u vervolgens via een **specifieke oproepingsbrief** opgeroepen. U werd geïnformeerd dat er tijdens het persoonlijk onderhoud **rekening zal gehouden worden met uw medisch-psychische gezondheidstoestand** zoals deze naar voren komt uit de elementen van uw administratief dossier. Er werd bijkomend verduidelijkt dat de **focus van het onderhoud onder meer zou liggen op uw bijzondere procedurele noden en de maatregelen die het CGVS kan nemen om uw deelname aan de procedure te garanderen**. Bovendien werd verduidelijkt dat de **protection officer (verder PO) die het persoonlijk onderhoud met u zal houden opgeleid is om psychisch kwetsbare personen te horen**. U ging echter niet in op deze uitnodiging.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart bij de DVZ dat u bij terugkeer naar uw land van oorsprong vervolging vreest omwille van uw **seksuele oriëntatie** en uw **mentale gezondheid** (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020).

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat **het feit dat een persoon een psychische aandoening heeft, op zichzelf niet aangeeft dat de verzoeker om internationale bescherming niet in staat is om effectief deel te nemen aan het verzoek om internationale bescherming.**

Er kan daarom worden opgemerkt dat van u, een verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijs mag worden verwacht dat u de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over uw aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door er uw relaas uiteen te zetten. **Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure en rekening houdende met zijn specifieke noden, zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming.** Ondanks de verschillende pogingen die het CGVS heeft ondernomen (cfr. infra) om u in de best mogelijke omstandigheden uit te nodigen voor een gesprek waarbij de focus zou liggen op uw bijzondere procedurele noden en de maatregelen die het CGVS kan nemen om uw deelname aan de procedure te garanderen heeft u geen enkele stap gezet om het onderzoek, waarmee de commissaris-generaal belast is, vooruit te helpen zodat deze kan beslissen over uw verzoek om internationale bescherming. **De medewerkingsplicht vereist van u dat u –rekening houdende met uw psychologische toestand- informatie geeft over verschillende facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Er dient echter te worden opgemerkt dat u, na uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 29 januari 2020 geen enkele stap heeft ondernomen om uw verzoek om internationale bescherming toe te lichten.**

Op **24 januari 2020** stuurden dhr. A.V., psycholoog en H.M., psychiater een email met een **medisch attest dd. 23 januari 2020** waaruit uw bijzondere kwetsbaarheid blijkt en waarbij wordt aangestuurd op een schriftelijk procedure.

Op **22 maart 2021**, ruim een jaar na uw vraag voor een aangepaste procedure, stuurde de commissaris-generaal een email om te peilen naar uw huidige medische situatie. Hierop werd een nieuw **medisch-psychologisch attest overgemaakt, dd 1 april 2021**. Uit het attest blijkt dat u een positieve evolutie doormaakt ondanks enkele terugvallen die toe te schrijven zijn aan stress en uw herinneringen aan het geleden misbruik. Uw psychiater, dr. B. en uw psychotherapeut, dhr. V. blijven aansturen op een schriftelijke procedure.

Op **1 september 2021** werd dhr. V. van het centrum Ulysse en tevens uw vertrouwenspersoon via email gecontacteerd om een persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden op het CGVS. Het CGVS verduidelikte dat u pas in september 2021 werd gecontacteerd omdat het CGVS het raadzaam vond om te wachten tot de maatregelen in verband met covid versoepeld werden, om ervoor te zorgen dat de covid-gerelateerde stress die de verplaatsing naar het CGVS met zich zou kunnen meebrengen zo beperkt mogelijk zou blijven. Het CGVS geeft verder aan dat, ondanks dat er wordt aangedrongen op een schriftelijke procedure, het toch aangewezen is om te proberen een persoonlijk onderhoud op het CGVS te laten plaatsvinden. Het CGVS zal daarbij uw specifieke gezondheidstoestand en de daaruit vloeiende noden in aanmerking nemen. Er werd ook op gewezen dat u gebruik kan maken van de mogelijkheid om u door een **vertrouwenspersoon** te laten vergezellen, en dat het CGVS – in de mate van het mogelijke- rekening zal houden met **suggesties die uw deelname aan het onderhoud kunnen vergemakkelijken/bevorderen**. Het CGVS zou er ook voor zorgen dat het persoonlijk onderhoud wordt gehouden door **iemand met specifieke opleiding en ervaring in het horen van kwetsbare personen**.

Op **1 september 2021** antwoordde dhr. V. dat hij begrijpt dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming moet analyseren maar dat naar zijn mening en deze van dr. B. (psychiater), uw psychologische toestand het houden van een persoonlijk onderhoud onwaarschijnlijk maakt. Dhr. V. geeft aan dat u enkele dagen was gehospitaliseerd maar dat, indien het CGVS geen alternatief heeft, u zal deelnemen aan een persoonlijk onderhoud. Dhr. V. geeft aan dat hij als vertrouwenspersoon aanwezig wenst te zijn.

Op **8 september 2021** wordt dhr. V. gevraagd om zijn beschikbaarheden door te geven zodat hij zeker aanwezig kan zijn als vertrouwenspersoon.

Op **9 september 2021** geeft dhr. V. door op welke data hij niet aanwezig kan zijn.

Er werd een oproepingsbrief verzonden waarop u alsook uw vertrouwenspersoon op **12 oktober 2021** worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Op **27 september 2021** wordt dhr. V. gecontacteerd door het CGVS. Er wordt aangegeven dat het CGVS hoopt dat de aanwezigheid van de vertrouwenspersoon een positief effect zal hebben op het persoonlijk onderhoud en er wordt benadrukt dat het CGVS de nodige signalen zal oppikken en u de nodige tijd en ruimte zal geven om uw relaas te doen. Verder vroeg het CGVS, om zich zo optimaal mogelijk op het persoonlijk onderhoud voor te bereiden, of dhr. V. als uw psycholoog bepaalde 'do's en don'ts' kan meegeven zodat het gesprek optimaal kan verlopen.

Op **1 oktober 2021** antwoordde dhr. V. en psychiater dr. B. dat u op consultatie kwam en dat uw medische toestand zorgwekkend was; 'le contact est très limité, il présente de multiples envahissements de la pensée, se sent écouté, observé en permanence, ce qui le fait souffrir depuis plusieurs semaines déjà, et ce malgré une réévaluation de son traitement médicamenteux et une tentative d'hospitalisation avortée vue un test Covid positif'.

Hierdoor besluiten dhr. V. en dr. B. dat u niet in staat bent om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud en wordt er een **medisch attest** opgestuurd waaruit blijkt dat u, gedurende twee maanden niet kan deelnemen aan de procedure en dat uw situatie vervolgens zal worden geëvalueerd.

Het persoonlijk onderhoud, voorzien op 12 oktober 2021 werd hierdoor geannuleerd.

Op **6 december 2021** werd dhr. V. via email gecontacteerd om na te gaan hoe uw medische situatie evolueert en of u in de mogelijkheid bent om een persoonlijk onderhoud te doen op het CGVS.

Op diezelfde dag antwoordde dhr. V. dat uw volgende afspraak bij dr. B. gepland staat op 30 december, waarop uw psychiater uw toestand kan herevalueren

Op **27 januari 2022** werd dhr. V. via email gecontacteerd door het CGVS en werd hem gevraagd naar uw situatie en of u in staat zou zijn, na evaluatie van uw psychiater, om een persoonlijk onderhoud op het CGVS te hebben.

Op diezelfde dag geeft dhr. V. aan dat hij een **attest heeft doorgestuurd dd 24 januari 2022**. Hieruit blijkt dat u ondanks een opmerkelijke vooruitgang nog steeds zeer kwetsbaar bent en dat er nog steeds terugvallen zijn. Bovendien wordt gesteld dat 'une nouvelle convocation à une interview orale au CGRA est médicalement contre-indiquée, voire dangereuse pour sa santé. Ceci restera vrai à moyen ou long terme, voire de façon définitive. Il n'est pas sûr en outre qu'un aménagement de l'interview de façon écrite présente moins de danger ou ne participe pas également à une réactivation 'forcée' du traumatisme, avec toutes les conséquences délétères que nous connaissons pour monsieur. Uw behandelende psychiater beoordeelde dat een mondelinge of schriftelijke procedure niet gunstig zou zijn voor uw psychologische situatie.

Op **8 februari 2022** contacteert het CGVS dhr. V. om na te gaan of een 'algemene vragenlijst' kan worden opgesteld. Dhr. V. antwoordde diezelfde dag en gaf aan dat hij en dr. B. zullen nagaan hoe u zal reageren op het invullen van een 'algemene vragenlijst' en of deze methode op medisch-psychische vlak een mogelijke oplossing is. Dhr. V. zou het CGVS hiervan op de hoogte stellen.

Aangezien er geen reactie kwam op deze vraag, stuurde het CGVS op 24 juni 2022 een email naar dhr. V. om na te gaan hoe uw medische situatie verloopt en heeft het CGVS enkele concrete vragen: het CGVS wenst te weten in welke mijn u werkte; welke functie u uitoefende in de mijn; op welk radiostation u een interview heeft gegeven i.v.m. LGBTQ en of er hier eventueel bewijsstukken van zijn; of er eventueel andere 'bewijsstukken' van uw LGBTQ activisme in Liberia zijn en voor welke opdracht u naar Zwitserland ging.

Op **14 juli 2022** reageert dhr. V., in samenspraak met psychiater dr. B.

'... Je fais le point avec vous au sujet du traitement des questions posées à Monsieur K. La semaine qui suivait votre demande, je lui ai fait part de l'existence de ces questions et de la proposition de l'aider à y répondre. Il a accepté. Le lendemain, il revenait à Ulysse pour se plaindre du fait que ses bourreaux l'avaient retrouvé et lui transmettaient des messages de mort. Malgré tout, les semaines suivantes, après un temps passé à l'apaiser, il a essayé de donner des éléments de réponses. Après chaque séance, une nouvelle crise se déployait, dans la dernière, il précisait qu'il n'aurait pas dû donner le nom de la mine, ni le lieu, car depuis, les gens de l'endroit le menaçaient sans cesse. Hier, nous avons fait une dernière tentative, aujourd'hui, il revient, plus halluciné qu'on ne l'avait vu depuis des mois. ... Ce que nous voyons mieux que jamais c'est que Monsieur K. ne sera jamais prêt à fournir un récit autobiographique sans remettre très gravement en danger sa santé mentale. Chacune de ces séances réactive notamment des envies suicidaires à prendre très clairement au sérieux. Les hallucinations auditives et visuelles réapparaissent, ils se frappe la tête des mains, ou contre un mur, pour échapper aux voix et aux pensées intrusives. ... Sans vouloir nous substituer au mandat du Cgra, nous l'invitons, exceptionnellement, à reconnaître notre expertise et à accorder la protection à Monsieur K. sur dossier...'

Uit de geciteerde email blijkt dat u niet kan deelnemen aan een schriftelijke noch een mondelinge procedure en dat er wordt aangestuurd om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. Echter, **de commissaris-generaal is zich er van bewust dat psychologische problemen het afleggen van een relaas kunnen bemoeilijken, maar acht het onontbeerlijk dat u enige medewerking vertoont. U legt**

immers geen enkel objectief element neer waaruit uw problemen blijken. Indien u niet in staat bent om objectieve elementen neer te leggen, is het alsnog aan u om uw relaas toe te lichten.

Hierop werd beslist om een **specifieke oproepingsbrief** op te stellen waarin u werd geïnformeerd dat er tijdens het persoonlijk onderhoud rekening zal worden gehouden met uw medisch-psychische gezondheidstoestand zoals deze naar voren komt uit de elementen van uw administratief dossier. Er werd bijkomend verduidelijkt dat de focus van het onderhoud onder meer zou liggen op uw bijzondere procedurele noden en de maatregelen die het CGVS kan nemen om uw deelname aan de procedure te garanderen. Bovendien werd u meegegeven dat de PO die het persoonlijk onderhoud met u zal houden opgeleid is om psychisch kwetsbare personen te horen. **Ook op deze uitnodiging ging u niet in.**

Op **5 december 2022** stuurde dhr. V. een email met twee attesten (dd januari 2022 en november 2022) en geeft hij aan dat u om medische redenen niet aan het onderhoud kan deelnemen.

U komt geenszins tegemoet aan de op u rustende plicht tot medewerking ondanks de verschillende maatregelen die reeds werden besproken (cfr. supra) die het CGVS uitwerkte.

Verder is het zeer verwonderlijk dat u na uw interview bij de DVZ niet in staat bent om enige verduidelijkingen te geven over uw verzoek om internationale bescherming.

De commissaris-generaal is er zich terdege van bewust dat uw gesprekken bij de psycholoog/psychotherapeut niet in dezelfde context gebeuren als in het kader van uw verzoek om internationale bescherming maar acht het wel noodzakelijk om u met de nodige omzichtigheid enkele vragen te kunnen stellen.

Tijdens uw interview bij de DVZ geeft u aan dat u in de war bent en dat uw geheugen u in de steek laat (Verklaring DVZ, vraag 29, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020). U bent niet in staat om vragen te beantwoorden over uw vrouw, uw kinderen en uw broers en zussen (Verklaring DVZ, vraag 15, 16, 17). Ondanks deze moeilijkheden slaagt u er wel in om verklaringen af te leggen over uw problemen in Liberia (Vragenlijst CGVS, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020). Ook uit de verschillende medische attesten die u voorlegt, blijkt dat u over een zekere mentale helderheid beschikt. Uit de verschillende psychologische verslagen blijkt dat u over uw problemen in Liberia kan spreken. **Het is daarom verwonderlijk dat u niet ingaat op de vraag van het CGVS om u te spreken -met de juiste omkadering en met de nodige voorzichtigheid, zeker wanneer u wordt gegarandeerd dat de focus niet op uw relaas zou liggen maar op de bijzondere procedurele noden.**

Verder dient rekening gehouden te worden met het **geheel van de elementen opgenomen in het administratief dossier**. Een psychologisch rapport kan niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Het maakt deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven dient dan ook bepaald te worden binnen dit geheel. Hoewel de verslagen het bestaan van bepaalde mentale letsels kunnen aantonen, vormen deze psychologisch verslagen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat de letsels werden opgelopen voordat u uw land van herkomst verliet. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen mentale problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van verzoeker en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.

Tevens kan worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat het de bedoeling was dat u na uw verblijf in Zwitserland terug naar Liberia zou gaan. Vooraleer u zou terugkeren naar Liberia ging u nog naar Parijs en Brussel. U zou uw nicht in Brussel hebben bezocht en ook bij haar hebben verbleven (zie medisch attest, opgemaakt door het universitair verplegingscentrum Brugmann dd 2 juli 2019). U geeft aan dat er iets mis ging met u en dat u daardoor in het ziekenhuis belandde (Verklaring DVZ, vraag 31, opgemaakt op 29/01/2020). **Indien u werkelijk een vrees zou hebben ten aanzien van Liberia is het wel zeer verwonderlijk dat u aanvankelijk verklaarde dat u zou terugkeren naar Liberia waardoor er ernstige bedenkingen kunnen gemaakt worden bij uw vermeende vrees t.a.v. uw land van herkomst.**

Bovendien kan worden opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde op 6 mei 2018 vanuit Liberia naar Ivoorkust te zijn gereisd om er een Schengenvisum aan te vragen en **dat u op 6 mei 2018 vanuit Ivoorkust naar Liberia terugkeerde** (Verklaring DVZ, vraag 31, opgemaakt op 29/01/2020 en zie stempels in de kopie van uw Liberiaans "service passport" (...)). De terugkeer naar uw land van

oorsprong vanuit Ivoorkust roept evenzeer vragen op bij de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van iemand die verklaart zich sinds 2013 onveilig te hebben gevoeld in Liberia en er in 2015 te zijn belaagd en fysiek gemarteld omwille van zijn seksuele geaardheid (zie vragenlijst CGVS, vraag 4 en 5, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020) verwacht men in geen geval dat hij na een kort verblijf in een buurland dezelfde dag nog naar Liberia zou terugkeren. Ook dient te worden opgemerkt **dat u Liberia op 23 mei 2018 op legale wijze verliet** (met gebruik van een Liberiaans "service passport") (Verklaring DVZ, vraag 31, opgemaakt op 29/01/2020 en stempels in de kopies van uw paspoort), wat eveneens vragen oproept bij uw bewering dat u werd vervolgd in Liberia/ vervolging vreest bij terugkeer naar Liberia.

Verder blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat u op **19 maart 2019 een 'medische regularisatie (9ter) aanvraag**. Deze aanvraag werd op **31 juli 2019** door de DVZ als ongegrond beoordeeld. Pas op **13 november 2019** diende u een verzoek om internationale bescherming in. **Indien u werkelijk een vrees zou hebben bij terugkeer naar Liberia, kan van u worden verwacht dat u zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient, en niet pas wanneer andere verblijfsmogelijkheden zijn uitgeput.** Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Verdrag van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. **Dat u wel een procedure 9ter startte maar het naliet om meteen na het ongegrond verklaren van deze aanvraag een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt in bijkomende mate de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees.**

Voorts kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de verklaringen die u aflegde bij de DVZ en objectieve informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Binnen het geheel van de voorliggende elementen dient te worden opgemerkt dat u verklaart dat **uw familie u niet begrijpt en niet accepteert** (vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020). Het is dan ook verwonderlijk dat u op Facebook gelinkt bent aan M.L.K. en S.K.K., die u in de rubriek "Family and relationships" op uw FB profiel vermeldt als uw respectievelijke broers. In deze rubriek vermeldt u ook een neef, I.K. en K.M., een familielid waarvan u de band op Facebook niet nader bepaalt. **Indien u op dermate slechte voet zou leven met uw familieleden, is het niet aannemelijk dat u ze op uw Facebook account zou linken** (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). **Vervolgens kan worden opgemerkt dat u verklaart dat u vervolging vreest omwille van uw seksuele oriëntatie.**

In de door u neergelegde medisch-psychologische attesten wordt verwezen naar uw beweerde homoseksualiteit en uw negatieve ervaringen in het verleden. Het is echter duidelijk dat de psychologen en psychiater in deze zich voor de gesuggereerde oorzaak van de psychische problematiek en de beweerde homoseksuele geaardheid louter en alleen hebben gebaseerd op uw verklaringen. Er wordt geen melding gemaakt van eigen waarnemingen over uw beweerde homoseksualiteit of een eigen onderzoek naar de beweerde oorzaken van de psychische problematiek of een objectieve bron van informatie. Er wordt wel vermeld dat u een artikel over LGBTQ zou hebben geschreven dat in een tijdschrift zou zijn verschenen (Ulyse 23/01/2020). **U legt het artikel echter niet neer ter ondersteuning van uw verzoek.**

De door u neergelegde medisch-psychologische attesten moeten dan ook worden bekeken in samenhang met alle elementen aanwezig in uw dossier. Dat u psychische problemen heeft, maakt nog niet dat uw verklaringen over uw voorgehouden geaardheid en beweerde vervolgingsfeiten geloofwaardig zijn en sluit evenmin uit dat er andere oorzaken kunnen zijn voor uw psychologische problemen.

U verklaart dat u **vrijwillig voor de LGBTQ rechten opkwam in Liberia**; u zag dit als het **sensibiliseren van de maatschappij**. U verklaart dat u geen lid was van een organisatie. U verduidelijkt dat u in **2013 uw eerste publieke speech over LGBTQ deed** en dat u sindsdien niet meer veilig voelt (vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020). Binnen deze context is het opmerkelijk dat u, als pro-LGBTQ activist in Liberia, een land waar seksuele oriëntatie erg taboe is en waar groepen die focussen op LGBTQ erg 'low profile' blijven in de maatschappij uit vrees voor vergeldingen voor hun activisme (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) zich publiekelijk over het onderwerp uitsprekt en er zelfs een artikel over zou schrijven. Indien u werkelijk een voorvechter zou zijn van LGBTQ rechten is het merkwaardig dat u een **werknemer zou zijn van de Liberiaanse overheid**. Uit het visumdossier blijkt immers dat u van januari 2018 tot april 2018 maandelijks 950 US dollar kreeg uitbetaald met vermelding 'salary deposit' door 'Ministry of foreign affaires payroll'. Bovendien reisde u met een Liberiaans **service passport** en niet met een 'ordinary passport' (zie document toegevoegd aan het administratief dossier). 'According to a Foreign Ministry release, a Service Passport is a class of passport whose issuance is based only on the nature of work and activity of the grantee. It is granted to **civil servants and lower ranking officials below the rank of Assistant Ministers and Directors.**' Het feit dat u met een dergelijk paspoort heeft gereisd alsook de maandelijksse betalingen door de Liberiaanse overheid, duiden op een functie binnen de Liberiaanse overheid. **Indien u openlijk voor LGBTQ rechten**

zou opkomen en de samenleving zou willen sensibiliseren lijkt een hogere functie binnen de Liberiaanse overheid wel erg onwaarschijnlijk.

Verder is het wel zeer verwonderlijk dat u, indien u werkelijk Liberia zou willen verlaten omwille van uw seksuele oriëntatie en u bescherming zou zoeken, dat u **geen enkel objectief element** neerlegt dat uw activisme kan ondersteunen. U verklaarde immers dat u een artikel had geschreven over LGBTQ (cfr supra). **Dat u nalaat om objectieve elementen voor te leggen toont wederom een gebrek aan medewerking aan. Tevens kan worden opgemerkt dat er geen informatie werd teruggevonden op uw sociale media waaruit blijkt dat u een LGBTQ activist bent** (zie Q&A NMU2022-055 toegevoegd aan de blauwe map).

Het is opmerkelijk dat u verklaart dat u absoluut niet in Liberia wilde blijven, dat u daarom werk zocht en vond in Zwitserland maar dat u geen enkele objectieve informatie kan voorleggen waaruit uw problemen blijken. U legt immers niets voor waaruit uw seksuele oriëntatie blijkt, laat staan uw activisme. Het kan dan ook gezien worden als een gebrek aan medewerking dat u hier geen documenten van voorlegt.

Tot slot kan worden opgemerkt dat u aangeeft dat u problemen zal kennen omwille van uw mentale toestand in Liberia en verklaart u dat er niet voor u gezorgd zou worden (zie Vragenlijst CGVS, vraag 5, opgemaakt door de DVZ op 29/01/2020).

Uit het medisch attest, opgemaakt door het universitair verplegingscentrum Brugmann dd 2 juli 2019 (zie document toegevoegd aan het administratief dossier) en uit de vragenlijst van het CGVS blijkt vooreerst **dat u zelf verklaarde in 2015 en in 2017 te zijn opgenomen in een psychiatrische instelling, dicht bij Monrovia** (zie vragenlijst CGVS, vraag 5, ingevuld door de DVZ op 29/01/2020). Hieruit blijkt dat u alvast beroep kon doen op een zekere omkadering voor uw psychologische problemen en dat er bijgevolg voor u werd gezorgd in uw land van oorsprong.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat veel Liberianen te kampen hebben met mentale gezondheidsproblemen omwille van de decennia lang durende burgeroorlog die eindigde in 2003. Daarnaast heeft de ebola uitbraak de situatie verergerd op het gebied van mentale gezondheid. Toch blijkt uit informatie dat er **verschillende instanties zich inzetten om de gezondheidszorg doeltreffend en toegankelijk te maken**. Uit informatie blijkt immers dat '... even the most serious mental illnesses can be effectively and affordably treated in Liberia...'. De Liberiaanse overheid toont verder ook inspanningen om de toegang tot de mentale gezondheidszorg te verbeteren.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt tevens dat het in Liberia '...illegal to discriminate against persons with physical and mental disabilities...' De overheid zet stappen om het stigma ten aanzien van mensen met mentale gezondheidsproblemen in te beperken. Er zijn verder allerhande programma's om het stigma t.a.v. mentale problemen aan te pakken opgericht en verschillende groepen mensen krijgen anti-stigma trainingen.

Bovendien kan worden opgemerkt dat u, gezien uw profiel als hoog geplaatst ambtenaar (cfr supra) geenszins werd gediscrimineerd; u had immers toegang tot medische verzorging en werk. Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde homoseksuele geaardheid, niet aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw geaardheid en uw mentale gezondheidssituatie. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Liberia, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande bevindingen geenszins wijzigen.

U legt uw Liberiaans 'service passport' voor (cfr supra). Uw paspoort toont aan dat u over de Liberiaanse nationaliteit beschikt, wat niet in twijfel wordt getrokken.

De psychologische verslagen van Brugmann ziekenhuis dd. 2/07/2019 en de attesten van Ulysse dd 23/01/2020, 1/04/2021, 24/01/2022 en 24/11/2022 werden reeds uitvoerig besproken.

Het medisch attest dd. 1/10/2021 geeft aan dat u van 1/10/2021 tot 30/11/2021 niet kan deelnemen aan een persoonlijk onderhoud op het CGVS. Dit werd zo ook gerespecteerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 8 van het Burgerlijk Wetboek.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/7, 48/8 en 57/5ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 14.2, b) en 18 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van artikel 4.4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

2.3. In zijn verzoekschrift wijst verzoeker op zijn mentale gezondheidstoestand en de medische attesten die hij hieromtrent heeft voorgelegd, waarmee volgens hem geen of onvoldoende rekening werd gehouden.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om twee prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

2.4. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

- “3. Medisch attest van 23.01.2020;
4. Medisch attest van 15.07.2020;
5. Medisch attest van 01.04.2021;
6. Medisch ongeschiktheidsattest van 01.10.2021;
7. Psychiatrisch attest van 24.01.2022;
8. Psychiatrisch attest van 24.11.2022;
9. Psychiatrisch attest van 23.08.2023;”

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling

5.1. Verzoeker verklaart Liberia te zijn ontvlucht omdat hij omwille van zijn biseksuele geaardheid werd geïsoleerd. Tevens wijst hij op zijn mentale gezondheidstoestand. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. De Raad stelt vast dat uit de door verzoeker voorgelegde attesten van zijn psychiater en zijn psycholoog (zie administratief dossier en verzoekschrift, stukken 3-9) blijkt dat verzoeker te kampen heeft met ernstige mentale gezondheidsproblemen. Verzoeker werd gediagnosticeerd met een ernstige vorm van het posttraumatisch stresssyndroom en heeft last van psychosen. Hij is hiervoor reeds meerdere jaren in behandeling. Ter terechtzitting bevestigt de vertegenwoordigster van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker door de commissaris-generaal niet in twijfel wordt getrokken. Er zijn dan ook geen elementen voorhanden om aan verzoekers mentale gezondheidstoestand heden geen geloof te hechten.

Vervolgens stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing verschillende pogingen heeft ondernomen om verzoeker te horen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gesteld als volgt:

*“Op 24 januari 2020 stuurden dhr. A.V., psycholoog en H.M., psychiater een email met een **medisch attest dd. 23 januari 2020** waaruit uw bijzondere kwetsbaarheid blijkt en waarbij wordt aangestuurd op een schriftelijk procedure.*

*Op 22 maart 2021, ruim een jaar na uw vraag voor een aangepaste procedure, stuurde de commissaris-generaal een email om te peilen naar uw huidige medische situatie. Hierop werd een nieuw **medisch-psychologisch attest overgemaakt, dd 1 april 2021**. Uit het attest blijkt dat u een positieve evolutie doormaakt ondanks enkele terugvallen die toe te schrijven zijn aan stress en uw herinneringen aan het geleden misbruik. Uw psychiater, dr. B. en uw psychotherapeut, dhr. V. blijven aansturen op een schriftelijke procedure.*

*Op 1 september 2021 werd dhr. V. van het centrum Ulysse en tevens uw vertrouwenspersoon via email gecontacteerd om een persoonlijk onderhoud te laten plaatsvinden op het CGVS. Het CGVS verduidelijkte dat u pas in september 2021 werd gecontacteerd omdat het CGVS het raadzaam vond om te wachten tot de maatregelen in verband met covid versoepeld werden, om ervoor te zorgen dat de covid-gerelateerde stress die de verplaatsing naar het CGVS met zich zou kunnen meebrengen zo beperkt mogelijk zou blijven. Het CGVS geeft verder aan dat, ondanks dat er wordt aangedrongen op een schriftelijke procedure, het toch aangewezen is om te proberen een persoonlijk onderhoud op het CGVS te laten plaatsvinden. Het CGVS zal daarbij uw specifieke gezondheidstoestand en de daaruit vloeiende noden in aanmerking nemen. Er werd ook op gewezen dat u gebruik kan maken van de mogelijkheid om u door een **vertrouwenspersoon** te laten vergezellen, en dat het CGVS – in de mate van het mogelijke – rekening zal houden met **suggesties die uw deelname aan het onderhoud kunnen vergemakkelijken/bevorderen**. Het CGVS zou er ook voor zorgen dat het persoonlijk onderhoud wordt gehouden door **iemand met specifieke opleiding en ervaring in het horen van kwetsbare personen**.*

Op 1 september 2021 antwoordde dhr. V. dat hij begrijpt dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming moet analyseren maar dat naar zijn mening en deze van dr. B. (psychiater), uw psychologische toestand het houden van een persoonlijk onderhoud onwaarschijnlijk maakt. Dhr. V. geeft aan dat u enkele dagen was gehospitaliseerd maar dat, indien het CGVS geen alternatief heeft, u zal deelnemen aan een persoonlijk onderhoud. Dhr. V. geeft aan dat hij als vertrouwenspersoon aanwezig wenst te zijn.

Op 8 september 2021 wordt dhr. V. gevraagd om zijn beschikbaarheden door te geven zodat hij zeker aanwezig kan zijn als vertrouwenspersoon.

Op 9 september 2021 geeft dhr. V. door op welke data hij niet aanwezig kan zijn.

Er werd een oproepingsbrief verzonden waarop u alsook uw vertrouwenspersoon op 12 oktober 2021 worden uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Op 27 september 2021 wordt dhr. V. gecontacteerd door het CGVS. Er wordt aangegeven dat het CGVS hoopt dat de aanwezigheid van de vertrouwenspersoon een positief effect zal hebben op het persoonlijk onderhoud en er wordt benadrukt dat het CGVS de nodige signalen zal oppikken en u de nodige tijd en ruimte zal geven om uw relaas te doen. Verder vroeg het CGVS, om zich zo optimaal mogelijk op het persoonlijk onderhoud voor te bereiden, of dhr. V. als uw psycholoog bepaalde ‘do’s en ‘don’ts’ kan meegeven zodat het gesprek optimaal kan verlopen.

Op **1 oktober 2021** antwoordde dhr. V. en psychiater dr. B. dat u op consultatie kwam en dat uw medische toestand zorgwekkend was; 'le contact est très limité, il présente de multiples envahissements de la pensée, se sent écouté, observé en permanence, ce qui le fait souffrir depuis plusieurs semaines déjà, et ce malgré une réévaluation de son traitement médicamenteux et une tentative d'hospitalisation avortée vue un test Covid positif'.

Hierdoor besluiten dhr. V. en dr. B. dat u niet in staat bent om deel te nemen aan een persoonlijk onderhoud en wordt er een **medisch attest** opgestuurd waaruit blijkt dat u, gedurende twee maanden niet kan deelnemen aan de procedure en dat uw situatie vervolgens zal worden geëvalueerd.

Het persoonlijk onderhoud, voorzien op 12 oktober 2021 werd hierdoor geannuleerd.

Op **6 december 2021** werd dhr. V. via email gecontacteerd om na te gaan hoe uw medische situatie evolueert en of u in de mogelijkheid bent om een persoonlijk onderhoud te doen op het CGVS.

Op diezelfde dag antwoordde dhr. V. dat uw volgende afspraak bij dr. B. gepland staat op 30 december, waarop uw psychiater uw toestand kan herevalueren

Op **27 januari 2022** werd dhr. V. via email gecontacteerd door het CGVS en werd hem gevraagd naar uw situatie en of u in staat zou zijn, na evaluatie van uw psychiater, om een persoonlijk onderhoud op het CGVS te hebben.

Op diezelfde dag geeft dhr. V. aan dat hij een **attest heeft doorgestuurd dd 24 januari 2022**. Hieruit blijkt dat u ondanks een opmerkelijke vooruitgang nog steeds zeer kwetsbaar bent en dat er nog steeds terugvallen zijn. Bovendien wordt gesteld dat 'une nouvelle convocation à une interview orale au CGRA est médicalement contre-indiquée, voire dangereuse pour sa santé. Ceci restera vrai à moyen ou long terme, voire de façon définitive. Il n'est pas sûr en outre qu'un aménagement de l'interview de façon écrite présente moins de danger ou ne participe pas également à une réactivation 'forcée' du traumatisme, avec toutes les conséquences délétères que nous connaissons pour monsieur. Uw behandelende psychiater beoordeelde dat een mondelinge of schriftelijke procedure niet gunstig zou zijn voor uw psychologische situatie.

Op **8 februari 2022** contacteert het CGVS dhr. V. om na te gaan of een 'algemene vragenlijst' kan worden opgesteld. Dhr. V. antwoordde diezelfde dag en gaf aan dat hij en dr. B. zullen nagaan hoe u zal reageren op het invullen van een 'algemene vragenlijst' en of deze methode op medisch-psychische vlak een mogelijke oplossing is. Dhr. V. zou het CGVS hiervan op de hoogte stellen.

Aangezien er geen reactie kwam op deze vraag, stuurde het CGVS op 24 juni 2022 een email naar dhr. V. om na te gaan hoe uw medische situatie verloopt en heeft het CGVS enkele concrete vragen: het CGVS wenst te weten in welke mijn u werkte; welke functie u uitoefende in de mijn; op welk radiostation u een interview heeft gegeven i.v.m. LGBTQ en of er hier eventueel bewijsstukken van zijn; of er eventueel andere 'bewijsstukken' van uw LGBTQ activisme in Liberia zijn en voor welke opdracht u naar Zwitserland ging.

Op **14 juli 2022** reageert dhr. V., in samenspraak met psychiater dr. B.

'... Je fais le point avec vous au sujet du traitement des questions posées à Monsieur K. La semaine qui suivait votre demande, je lui ai fait part de l'existence de ces questions et de la proposition de l'aider à y répondre. Il a accepté. Le lendemain, il revenait à Ulysse pour se plaindre du fait que ses bourreaux l'avaient retrouvé et lui transmettaient des messages de mort. Malgré tout, les semaines suivantes, après un temps passé à l'apaiser, il a essayé de donner des éléments de réponses. Après chaque séance, une nouvelle crise se déployait, dans la dernière, il précisait qu'il n'aurait pas dû donner le nom de la mine, ni le lieu, car depuis, les gens de l'endroit le menaçaient sans cesse. Hier, nous avons fait une dernière tentative, aujourd'hui, il revient, plus halluciné qu'on ne l'avait vu depuis des mois. ... Ce que nous voyons mieux que jamais c'est que Monsieur K. ne sera jamais prêt à fournir un récit autobiographique sans remettre très gravement en danger sa santé mentale. Chacune de ces séances réactive notamment des envies suicidaires à prendre très clairement au sérieux. Les hallucinations auditives et visuelles réapparaissent, ils se frappe la tête des mains, ou contre un mur, pour échapper aux voix et aux pensées intrusives. ... Sans vouloir nous substituer au mandat du Cgra, nous l'invitons, exceptionnellement, à reconnaître notre expertise et à accorder la protection à Monsieur K. sur dossier...'

Uit de geciteerde email blijkt dat u niet kan deelnemen aan een schriftelijke noch een mondelinge procedure en dat er wordt aangestuurd om u de vluchtelingenstatus toe te kennen. Echter, **de commissaris-generaal is zich er van bewust dat psychologische problemen het afleggen van een relaas kunnen bemoeilijken, maar acht het onontbeerlijk dat u enige medewerking vertoont. U legt immers geen enkel objectief element neer waaruit uw problemen blijken. Indien u niet in staat bent om objectieve elementen neer te leggen, is het alsnog aan u om uw relaas toe te lichten.**

Hierop werd beslist om een **specifieke oproepingsbrief** op te stellen waarin u werd geïnformeerd dat er tijdens het persoonlijk onderhoud rekening zal worden gehouden met uw medisch-psychische gezondheidstoestand zoals deze naar voren komt uit de elementen van uw administratief dossier. Er werd bijkomend verduidelijkt dat de focus van het onderhoud onder meer zou liggen op uw bijzondere procedurele noden en de maatregelen die het CGVS kan nemen om uw deelname aan de procedure te

*garanderen. Bovendien werd u meegegeven dat de PO die het persoonlijk onderhoud met u zal houden opgeleid is om psychisch kwetsbare personen te horen. **Ook op deze uitnodiging ging u niet in.** Op 5 december 2022 stuurde dhr. V. een email met twee attesten (dd januari 2022 en november 2022) en geeft hij aan dat u om medische redenen niet aan het onderhoud kan deelnemen.”*

In zoverre in de bestreden beslissing aan verzoeker een gebrek aan medewerking wordt verweten, wijst de Raad erop dat verzoeker telkens een medisch attest bijbracht waaruit blijkt dat hij niet kon worden gehoord in het kader van een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De Raad acht het in deze omstandigheden dan ook niet opportuun om verzoeker op dit vlak een gebrek aan medewerking te verwijten. Indien hij immers medisch niet in staat is om het persoonlijk onderhoud te ondergaan, is dit, tot bewijs van het tegendeel, een vaststaand feit waar verzoeker geen persoonlijke verantwoordelijkheid voor draagt en waarvoor hem dan ook geen gebrek aan medewerking kan worden verweten.

Vervolgens, nadat voormelde pogingen om verzoeker te horen over zijn vluchtrelaas, desnoods via een schriftelijke procedure, mislukten, nam de commissaris-generaal de bestreden beslissing op basis van de elementen in het administratief dossier. Hierbij wijst de commissaris-generaal op (i) de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde medische attesten in het licht van verzoekers verzoek om internationale bescherming, (ii) verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn paspoort waaruit blijkt dat hij van Ivoorkust naar Liberia terugkeerde in mei 2018 en dat hij Liberia op legale wijze verliet, (iii) de laattijdigheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming, (iv) de informatie op verzoekers Facebookpagina die niet overeenstemt met zijn verklaringen over de problemen met zijn familie, (v) de mogelijkheid van andere oorzaken voor verzoekers mentale gezondheidsproblemen dan hetgeen hij aanhaalt in het kader van zijn vluchtrelaas, (vi) verzoekers functie bij de Liberiaanse overheid, (vii) het gebrek aan objectief bewijs ter staving van verzoekers voorgehouden activisme voor LGBTQ-rechten in Liberia, en (viii) het bestaan van gezondheidszorg voor verzoeker in Liberia.

De Raad dient echter vast te stellen dat de geloofwaardigheid van de kern van verzoekers vluchtrelaas, met name zijn voorgehouden biseksuele geaardheid, niet werd beoordeeld. Los van de – door de commissaris-generaal ongeloofwaardig geachte – concrete problemen die verzoeker stelt te hebben gekend naar aanleiding van zijn biseksuele geaardheid, dient immers ook te worden beoordeeld of deze geaardheid op zich in zijn hoofde al dan niet een nood aan internationale bescherming doet ontstaan. In zoverre de door verzoeker voorgelegde medische attesten melding maken van deze geaardheid, dient vooreerst gewezen op de relatieve bewijswaarde van medische attesten in het kader van een onderzoek naar de door een verzoeker om internationale bescherming voorgehouden nood aan internationale bescherming. Immers, de vaststelling van een psychiater die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een psychiater is bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt toegereikt. Rekening houdend met hun bevindingen kunnen psychiaters daarbij weliswaar vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen psychische aandoening, maar zij kunnen nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waardoor de ingeroepen klachten ontstonden. Evenmin kan hieruit een exclusief causaal verband worden afgeleid. Een dergelijk attest geeft dan ook geen definitief en absoluut uitsluitsel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en volstaat op zich niet om de aangehaalde vervolgingsfeiten en de daaruit volgende vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Dit neemt evenwel niet weg dat medische attesten als een begin van bewijs kunnen worden beschouwd. Medische attesten moeten immers steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming. Een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling dringt zich op, waarbij moet worden nagegaan of de aangehaalde nood aan internationale bescherming door middel van geloofwaardige verklaringen in samenhang met het voorgelegde medisch attest voldoende aannemelijk wordt gemaakt.

In casu werd verzoeker, behalve een kort interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, echter niet gehoord inzake zijn voorgehouden biseksuele geaardheid. De verschillende pogingen van de commissaris-generaal om verzoeker hierover te horen, mislukten aangezien verzoekers psychiater en psycholoog telkens te kennen gaven dat verzoeker omwille van zijn mentale gezondheidstoestand niet in staat was om een persoonlijk onderhoud te ondergaan en zelfs geen vragenlijst kon invullen. En dit ondanks de vele steunmaatregelen die de commissaris-generaal had voorzien om het persoonlijk onderhoud voor verzoeker op een zo comfortabel en veilig mogelijke manier te laten plaatsvinden (zie *supra*). In contrast hiermee dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoeker klaarblijkelijk wél in staat

was om de terechtzitting op de Raad bij te wonen en dit op aanraden van zijn psycholoog-vertrouwenspersoon die verzoeker had aangemaand om op de terechtzitting aanwezig te zijn omdat dit volgens hem “*symbolisch belangrijk*” is. De Raad heeft echter amper mogelijkheden om verzoeker enige steunmaatregelen te verlenen, behalve het houden van de terechtzitting achter gesloten deuren. Ter terechtzitting bleek verzoeker ook erg nerveus, verklaarden zijn advocaat en psycholoog-vertrouwenspersoon dat verzoeker in de gang buiten de zittingszaal al reeds geagiteerd was geraakt en kon verzoeker zelf uiteindelijk geen verklaringen afleggen. Waar kan worden aangenomen dat de door verzoeker aangehaalde aanval op zijn persoon, die blijkens de bijgebrachte medische attesten de oorzaak zou vormen van verzoekers mentale gezondheidsproblemen, een onderwerp is dat in het licht van verzoekers mentale ziektebeeld erg moeilijk ligt om in het kader van een persoonlijk onderhoud aan bod te laten komen, ziet de Raad niet in dat het voor verzoeker onmogelijk zou zijn om tijdens een persoonlijk onderhoud met een geheel aan aangepaste steunmaatregelen over zijn voorgehouden biseksuele geaardheid te worden gehoord, los van voormelde aanval op zijn persoon, onder meer over de ontdekking en beleving van zijn biseksuele geaardheid in de context van de Liberiaanse samenleving. Verzoeker is immers reeds meerdere jaren in behandeling voor zijn mentale gezondheidsproblemen en uit de voorgelegde medische attesten blijkt niet dat er tijdens deze periode sprake is geweest van een merkelijke verbetering van deze problemen. Dat verzoeker in deze omstandigheden wél naar de terechtzitting op de Raad kan komen waar er, zoals gesteld, slechts een minimum aan steunmaatregelen kan worden voorzien, maakt het niet aannemelijk dat het voor hem geheel onmogelijk zou zijn om op de zetel van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden gehoord waar hem uitgebreide steunmaatregelen kunnen worden verleend. De vertegenwoordigster van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaart ter terechtzitting dat het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bereid is om opnieuw een poging te doen om verzoeker te horen en hierbij alle mogelijke steunmaatregelen te voorzien opdat dit op een voor verzoeker zo comfortabel en veilig mogelijke wijze kan gebeuren, onder meer in samenspraak met verzoekers psycholoog, psychiater en advocaat.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoeker niet werd gehoord over een kernelement van zijn verzoek om internationale bescherming, met name zijn voorgehouden biseksuele geaardheid. Waar kan worden aangenomen dat verzoekers mentale gezondheidstoestand hem voorheen verhinderde om op de zetel van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een persoonlijk onderhoud te ondergaan, dient vastgesteld dat verzoeker wel degelijk in staat bleek om de terechtzitting bij de Raad bij te wonen. Gelet op de mogelijkheid voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om verzoeker veel uitgebreidere steunmaatregelen te verlenen dan hetgeen hieromtrent mogelijk is op de Raad, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat het voor verzoeker niet onmogelijk is om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming verklaringen af te leggen inzake zijn voorgehouden biseksuele geaardheid, weze het dat hierbij het onderwerp van de aanval op zijn persoon zo veel als mogelijk wordt vermeden. De beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid is immers een cruciaal element teneinde op een correcte, volledige en alomvattende wijze te kunnen uitmaken of verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming.

5.3. Volledigheidshalve wijst de Raad er tevens op dat, in zoverre verzoekers biseksuele geaardheid aannemelijk wordt geacht, ook rekening moet worden gehouden met de situatie van biseksuelen in Liberia. Immers, ingevolge het arrest van 7 november 2013 van het Hof van Justitie van de Europese Unie aangaande de gevoegde zaken C-199/12 tot en met C-201/12, vormt de enkele strafbaarstelling van homoseksuele handelingen als zodanig geen daad van vervolging. Daarentegen moet een gevangenisstraf voor homoseksuele handelingen die daadwerkelijk wordt toegepast in het land van herkomst dat deze strafbepaling heeft vastgesteld, worden geacht een onevenredige of discriminerende bestraffing en dus een daad van vervolging te vormen (zie ook EHRM 17 november 2020, B. en C. tegen Zwitserland, par. 59). Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift en de bijgevoegde stukken bevatten informatie waaruit de Raad kan afleiden dat de strafbaarstelling van homoseksuele handelingen in Liberia daadwerkelijk wordt uitgevoerd.

5.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juli 2023, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER